

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Tredje behandling af lovforslag nr. L 261: Forslag til lov om anlæg af Ringbanen mellem Hellerup og Ny Ellebjerg.

Af trafikministeren (Jacob Buksti).

(Fremsat 30/3 2000. Første behandling 13/4 2000. Betænkning 11/5 2000. Anden behandling 24/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 70 stemmer (S, SF, DF, CD, RV, EL, KRF og FRI); 34 (V og KF) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Tredje behandling af lovforslag nr. L 262: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Bødefastsættelse).

Af trafikministeren (Jacob Buksti).

(Fremsat 30/3 2000. Første behandling 13/4 2000. Betænkning 4/5 2000. Anden behandling 16/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 84 stemmer (S, V, KF, CD, RV og FRI) mod 13 (DF, EL og KRF); 8 (SF) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

32) Tredje behandling af lovforslag nr. L 263: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forsøg med hastighedsgrænser på motorveje m.v.).

Af trafikministeren (Jacob Buksti).

(Fremsat 30/3 2000. Første behandling 13/4 2000. Betænkning 4/5 2000. Anden behandling 16/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 96 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF og FRI) mod 11 (SF og EL).

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Tredje behandling af lovforslag nr. L 76: Forslag til lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse. (Sene provokerede aborter).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 27/10 99. Første behandling 11/11 99. Betænkning 2/5 2000. Anden behandling 18/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jann Sjursen (KRF):

Ved anden behandling af lovforslaget fik Kristeligt Folkeparti vedtaget et ændringsforslag, som tilsiger den gravide støtte forud for og også eventuelt efter indgrebet i form af en støttesamtale.

Vi er utrolig glade for, at det ændringsforslag blev vedtaget af Folketinget, fordi det kan betyde, at gravide, der overvejer abort, ikke bliver presset, hverken til at gennemføre svangerskabet eller til at afbryde det, men at kvinden i virkeligheden får støtte til at træffe det, der for hende er det bedste valg. Det vil jeg gengæld anse for at være overordentlig betydningsfuldt.

Men desværre fik vi ikke vedtaget et andet ændringsforslag, der skulle sikre, at der ikke kan gives tilladelse til sen provokeret abort på levedygtige fostre, som er handicappede. Deraf følger, som det også fremgår af betænkningen, at Kristeligt Folkeparti ikke kan støtte lovforslaget som helhed, da vi mener, det er meget afgørende, at man ikke gør forskel på fostre i den forstand, at man gør det, om fostret skal have lov til at leve eller ej, afhængigt af, om fostret er handicappet eller ej.

Så på den baggrund og på trods af, at vi altså fik vedtaget et ændringsforslag, som vi synes er vigtigt, vil Kristeligt Folkeparti stemme imod lovforslaget.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ja, det er jo selvfølgelig ethvert partis egne overvejelser, der må føre frem til, hvilken stemme man vil afgive i forbindelse med en tredjebehandling.

Netop i forbindelse med det her lovforslag underer det mig lidt, at Kristeligt Folkeparti som følge af, at man ikke fik vedtaget alle sine tre ændringsforslag, men kun et enkelt, ender med at stemme imod lovforslaget, al den stund forslaget har til formål at stramme yderligere op på den praksis, der er med hensyn til de sene aborter.

Jeg har forstået, også af den tale, som hr. Sjursen holdt ved Folketingets åbningsdebat, at det jo er et skridt i en retning, som Kristeligt

Folkeparti gerne ser, men hvor Kristeligt Folkeparti måske gerne ville gå endnu videre. Det er selvfølgelig også fuldstændig legitimt, at Kristeligt Folkeparti gerne vil det, men lovforslaget her fører jo i den retning, som Kristeligt Folkeparti har ønsket sig.

Dér, hvor vandene skilles, og grunden til, at regeringen ikke kunne støtte det ændringsforslag, som har ført Kristeligt Folkeparti frem til nu at ville stemme nej til lovforslaget, er, at der skulle indføres en absolut grænse for abort efter 24. uge uden nogen form for dispensationsadgang. Det er her, vandene skilles. For det, regeringen har lagt op til, er, at der skal være en endnu snævrere adgang til også at dispensere for abort efter 24. uge, end der er i dag.

Det, jeg gerne vil sige til hr. Sjursen, er, at det er en meget snæver adgang, og at det er dér, hvor barnet efter fødslen alene vil kunne overleve 1-2 måneder, eller dér, hvor barnet vil være så hjerneskadet ved fødslen, at forældrene aldrig ville kunne opnå kontakt med barnet. Det er dér, regeringen siger, at her må man ud fra et rent lægefagligt skøn kunne imødekomme en ansøgning fra forældrene om at få foretaget en abort, men det er altså ikke dér, hvor barnet ville være født med en kromosomfejl, der ville give handicap, som barnet ville kunne leve fint og godt med.

Det er altså ikke dér, dispensationsadgangen efter den 24. uge kan bringes i anvendelse, for her vil man få et afslag, men det er dér, hvor barnet ikke ville kunne overleve andet end ganske kort tid efter fødslen, at vi siger, at der må der være en dispensationsadgang.

Jeg underer mig over, at Kristeligt Folkeparti ikke vil kunne stemme for, for at have den absolutte grænse, at der ikke her kan gives en dispensation, er jo en meget drastisk lovgivning fra Folketingets side. Det er at sige til en højgravid og hendes mand, at her vil man ikke kunne imødekomme deres ansøgning om abort, selv når man ud fra en lægelig vurdering vil være i stand til at kunne lave indgrebet ordentligt og forsvarligt, og selv når man ved, at dette barn ikke vil kunne leve. Skal vi virkelig gå ind og sige, at her må man ikke give aborten, når far og mor ønsker det?

Jeg håber, at Kristeligt Folkeparti bare lige for en stund i hvert fald vil gøre sig den overvejelse, for selve lovforslagets hovedformål er jo en imødekommelse af det standpunkt, som Kristeligt Folkeparti har.

Jann Sjursen (KRF):

Jamen jeg kan forsikre justitsministeren om, at vi faktisk har overvejet det meget nøje, og jeg anerkender bestemt også den proces, der har været, hvor vi har fået vendt problemstillingerne godt og grundigt.

Men det kan jo på sin vis ikke være overraskende, at Kristeligt Folkeparti melder ud med at være imod lovforslaget i dag, for den problemstilling, som jeg nævnte i forbindelse med førstebehandlingen, er der stadig væk. Det, der jo kan undre os, hvis justitsministeren mener, at lovforslaget i virkeligheden åbner op for, at man sent i graviditeten kan frasortere også levedygtige fostre med f.eks.. Downs syndrom, Turnerpiger, Kleinefelter osv., er jo så i virkeligheden, at regeringen ikke stemte for Kristeligt Folkepartis ændringsforslag nr. 1 i forbindelse med andenbehandlingen.

Jeg må også sige, at det, vi jo har hæftet os ved, er et direkte spørgsmål fra Retsudvalget foranlediget af Kristeligt Folkeparti, hvor vi stiller det spørgsmål – det er spørgsmål nr. 14 – om der efter forslaget vil være mulighed for til-ladelse til provokeret abort på levedygtige fostre, der har kromosomafvigelse som Downs syndrom, Kleinefelters syndrom og Turners syndrom, og her henviser ministeren i sit svar til de generelle betragtninger, der er gjort i et svar til et andet spørgsmål, nemlig spørgsmål 10.

Det er altså ikke et konkret svar på spørgsmålet, og derfor deler vi den usikkerhed, som forskellige handicaporganisationer rent faktisk har givet udtryk for på området her.

Lovforslaget har ikke den øvre grænse, som vi ønskede i sidste folketingssamling i forbindelse med fremsættelse af vores beslutningsforslag nr. B 69. Vi lagde så vægt på i ændringsforslaget, at så måtte vi have en individuelt betinget levedygtighedsgrænse. Det vil regeringen heller ikke være med til. Så vi har faktisk strakt os, om jeg så må sige, også i forhold til det, det var vores udgangspunkt i sidste folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det var netop her, at jeg fandt anledning til at tage ordet igen, for jeg mener, at Kristeligt Folkeparti og hr. Jann Sjursen så stemmer imod lovforslaget med en falsk begrundelse.

Den adgang, vi åbner op for, nemlig at dispensere og også kunne tillade abort efter 24.

uge, er endnu en begrænsning af den allerede meget strenge praksis, der er i dag. Og i forhold til Abortankenævnets praksis i dag, når det drejer sig om de her kromosomlidelser, som nogle kan være født med – Downs syndrom, Kleinefelters syndrom, Turners syndrom – er der allerede en meget streng praksis i dag. Den strammes yderligere op, sådan at der, hvor barnet, fostret, ville være levedygtigt, kan der på de her kromosomfejl ikke dispenseres efter 24. uge. Det kan der ikke.

Men der, hvor der kan dispenseres, det er, hvis barnet ville være født med kun halvdelen af hjernen, hvor man lægefagligt ved, at man aldrig nogen sinde ville kunne opnå kontakt med barnet. Barnet kan måske godt leve, men man vil aldrig nogen sinde kunne opnå kontakt. Eller det er der, hvor barnet er så skadet af sin sygdom, at barnet vil dø inden for ganske kort tid efter fødslen. Det er dér, dispensationsadgangen er, og det er det eneste, den skal bruges til, og hvis hr. Sjursen er enig med os i det, så stemmer hr. Sjursen altså mod lovforslaget på en falsk forudsætning.

Hvis hr. Sjursen mener, at det er med baggrund i sit eget ændringsforslag til lovforslaget, som altså vil have indsat en absolut grænse, og hvis det er det med den absolutte grænse, hr. Sjursen er ked af, så stemmer hr. Sjursen korrekt imod lovforslaget. Den vil nemlig sige, at moderen også skulle føde barnet dér, hvor barnet vil dø ganske kort tid efter fødslen, eller dér, hvor barnet ville være så hjerneskadet, at der aldrig ville kunne opnås kontakt. Det er korrekt. Men hvis hr. Sjursen stemmer imod med den begrundelse, der blev givet her fra Folketingets talerstol før, så stemmer hr. Sjursen imod lovforslaget på falske forudsætninger.

Jeg har forud for andenbehandlingen sendt den tale til hr. Sjursen, som jeg havde tænkt mig at holde ved andenbehandlingen, hvis der var blevet en debat – det blev der ikke – og den indeholder netop den argumentation, som jeg just har fremført her. Den er kendt af hr. Sjursen, og jeg vil sige, at hvis hr. Sjursen har læst talen, så vil han vide, at det altså er på et falsk grundlag han stemmer mod lovforslaget.

Det er ærgerligt, for det giver selvfølgelig de handicaporganisationer, som jeg har set har skrevet til Retsudvalget og også skrevet til mig, en forkert opfattelse af det her. De har også troet, at dispensationsadgangen kunne anvendes til at sortere ved at give abort efter 24. uge,

alene fordi barnet vil blive handicappet; det kan man ikke.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil godt understrege, at jeg ved sådan set bedre end justitsministeren, ud fra hvilket grundlag jeg og Kristeligt Folkeparti stemmer. Jeg synes ikke, det er rimeligt at beskyldte Kristeligt Folkeparti for at stemme ud fra et falsk beslutningsgrundlag, som justitsministeren gør det her i dag. De problemstillinger, som vi nævnte ved førstebehandlingen den 11. november sidste år, er de samme, som jeg bruger i min argumentation her i dag.

Jeg vil sige, at hvis det var sådan, at justitsministeren rent faktisk mente det med de levedygtige fostre med de pågældende handicap, som han så giver udtryk for her i dag – det har han ikke gjort tidligere i øvrigt – så forstår jeg altså stadig væk ikke, hvorfor regeringen ikke kunne stemme for det ændringsforslag, som Kristeligt Folkeparti stillede i forbindelse med anden behandling, og som definitivt ville udrydde den usikkerhed, som jeg mener lovforslaget retteligt giver.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil bare gerne forklare, hvorfor CD stemmer imod lovforslaget. Det er ikke, fordi vi synes, at det ikke er stramt nok, men fordi vi synes, at den eksisterende lov fungerer ganske udmærket.

Vi har givet os tid til at gå ned og se på de enkelte sager – det er jo få sager, vi taler om – og hvad der var begrundelsen, og hvordan sagsbehandlingen har været. Og jeg må sige, at det, der foregår i dag, er fuldt sufficient, det er bestemt fagligt og menneskeligt forsvarligt, så der er ingen grund til at stramme loven.

Vi er godt tilfredse med den eksisterende lov, derfor så stemmer vi mod denne ændring.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har på ingen måde forsøgt at klandre hverken Kristeligt Folkeparti eller partiets ordfører for at have en holdning i denne her sag, tværtimod. Jeg har bare sagt, at den holdning, som hr. Sjursen har, også må komme til udtryk i den argumentation, der bliver brugt for stemmeafgivelsen.

Jeg vil være ærgerlig over, hvis hr. Sjursen på baggrund af de bidrag, der er kommet fra en

række handicaporganisationer her på det seneste, kommer til at bruge det som grundlag for sin stemmeafgivelse, for når jeg taler med de medarbejdere i Justitsministeriet, der arbejder med de sene aborter og med lovforslaget her, så siger de, at det bygger på en fejllæsning af loven – ligesom argumentationen bliver brugt her i dag.

Hvis hr. Sjursens ændringsforslag skulle vedtages – det har vi andre stemt imod, det har regeringen stemt imod, det blev stemt ned ved anden behandling – så ville der blive indført en absolut grænse. Der vil ikke kunne gives abort efter 24. uge, uanset de handicap barnet ville blive født med, uanset om det var så alvorligt handicap, at barnet ikke ville kunne leve ud over en ganske kort tid efter fødslen. Det er stemt ned.

Det, vi andre siger, er, at den dispensationsadgang, der så ligger i lovforslaget, er så snæver, at den ligger inden for det, som hr. Sjursen tidligere har sagt også vil kunne begrunde en dispensationsadgang. Hvis hr. Sjursen mener det, jamen så er det, at jeg blot giver det som en oplysning, der burde gøre indtryk på Kristeligt Folkepartis stemmeafgivelse. Det er ikke på nogen måde et forsøg på at polemisere. Det er blot, fordi jeg mener, at det anstændigvis bør være en justitsministers ansvar, når Tinget stemmer, at Tinget så også har den viden, som de medarbejdere, der har skrevet lovforslaget, har givet ministeren.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil give justitsministeren et godt råd. Nu synes jeg, justitsministeren skal holde inde med bedrevidenhed og hovmesteri.

Vi er nogle stykker her i Folketingssalen, der som udgangspunkt anskuer det her ud fra en kristen og/eller etisk vinkel, og det står ikke til diskussion. Hold så op med at belære os andre om, hvad vi skal mene, når vi har givet udtryk for nogle synspunkter herfra.

Jeg kan meddele, at de fleste i Venstres folketingsgruppe stemmer for dette lovforslag, men vi er nogle få stykker, der stemmer imod. Personlig stemmer jeg imod præcis på grund af de holdninger, som hr. Jann Sjursen har givet udtryk for:

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 91 stemmer (S, V, KF, SF, DF, RV, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) mod 15 (CD, EL, KRF, Tove Fergo (V), Birthe Rønn Hornbech (V), Ellen Kristensen (V), Christian Mejdahl (V) og Anders Mølgaard (V)); 1 (Sandy Brinck (S)) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

34) Tredje behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om oprettelse af et centralt dna-profilregister.

Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 2/12 99. Første behandling 26/1 2000. Betænkning 4/5 2000. Anden behandling 18/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 86 stemmer (S, V, KF, CD, RV, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) mod 18 (SF, DF og EL); 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

35) Tredje behandling af lovforslag nr. L 144: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Tidsbegrænsning af foranstaltninger efter straffelovens §§ 68 og 69).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 8/12 99. Første behandling 25/1 2000. Betænkning 16/5 2000. Anden behandling 24/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

36) Tredje behandling af lovforslag nr. L 145: Forslag til lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 8/12 99. Første behandling 3/2 2000. Betænkning 18/5 2000. Anden behandling 24/5 2000. Tillægsbetænkning 24/5 2000).

Der var stillet 8 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 53 stemte for, 54 imod.